

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 28. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1847_896A-txt-shoot-idm2599/facsimile.pdf (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Der han red over Raadbol. Ved,
Da fulgte ham femten Svende,
Der han kom over Riber. Bro,
Da red den Herre alene.
Udi Ringsted hviler Dronning Dagmar.

Der er stor Jnt i Kværdur,
Naar alle Dine græde,
Dronningen døde i Siden Kirstens Arm,
Der kongen red op ad Stræde.
Udi Ringsted hviler Dronning Dagmar.

Dg det var Dannerfoning,
Han ind ad Døren treen,
Det var Siden Kirsten bolde,
Hun rakte ham Haand igien.
Udi Ringsted hviler Dronning Dagmar.

„Dg hør J, min Herre og Kenge præd!
J tør ikke klage og svide,
For J haver saet en Son idag,
Er saaret af Dagmars Side!“
Udi Ringsted hviler Dronning Dagmar.

„Jeg beder eder alle, Jomfruer og Meer,
Jeg beder eder hoer og alle,
J bede en Ven for Dagmars Siæl,
At hun maatte med mig tale!“
Udi Ringsted hviler Dronning Dagmar.

Jeg beder eder, Fruer med høvisk Hu,
Saamange som her ere inde,
J bede en kristen Ven for mig,
At jeg maa tale med hende!“
Udi Ringsted hviler Dronning Dagmar.

Saa fulde de ned paa deres Knæ,
Saamange som der var inde,
For mindelig Ven og kongelig Graab
Ved Dagmar sig levende finde.
Udi Ringsted hviler Dronning Dagmar.

Dronning Dagmar rejste sig op paa Vaar,
Hendes Dine var blodig rede:
„Min adle Herre, Kong Baldemar,
Hvi gjorde J mig den Møde?“
Udi Ringsted hviler Dronning Dagmar.

Dog Ingen tør ved at ræddes for mig,
Jeg haver ei andet misgiort,
End at mine Silkeærmer smaa
Jeg haver om Sondag snørt.
Udi Ringsted hviler Dronning Dagmar.

Den første Ven, jeg beder nu,
Den undes mig, som jeg tænker:
Alle fredløse Mand dem give J Fred,
Dg ses alle Janger af Lænter!
Udi Ringsted hviler Dronning Dagmar.

Den anden Ven, jeg beder om,
Den er eder selv til Fromme,
J tage ei Vengerd udi Bavn,
Hun er saa best en Blomme!
Udi Ringsted hviler Dronning Dagmar.

J tage Siden Kirsten til eders Bid,
Hun er saa hold en Jomfru,
Men falder det anderledes i Haand,
Da kommer J mig ihu.“
Udi Ringsted hviler Dronning Dagmar.

